

Умразни! Хилядо пжти умразни! Тѣ не можтъ да разбержтъ болкитѣ и голѣмата скръбъ, която ти испитвашъ, когато гледашъ какъ лесно ти разрушаватъ трудтъ на толкова врѣме, какъ уморяватъ съ смѣхъ милитѣ ти пилета, които толкова грижливо си отгледвало!

ЕЛЕНКА ЗА ГРОЗДЪЕ.

Еленка е въ IV отдѣление. Тя е добра и послушна ученичка. Всѣкога редовно учеше уроцитѣ си, за това учителката ѝ ѝ обичаше, радвахъ се и родителитѣ ѝ.

Единъ недѣленъ день, тя взема отъ тѣхъ една кошница и намисли да отиде на лозето за гроздѣе. Сама не ѝ се отиваше, та отиде да повика другарката си, която живѣеше въ другата частъ на града, да отидатъ заедно. Но, когато отиде у тѣхъ неѣ ѝ нѣмаше, нѣмаше и никого въ кѣщи. Еленка трѣгнѣ сама.

Деньтъ бѣше топълъ и ясенъ. Вѣтрѣтъ тихо подухваше. По полето още е весело: дървесата зелени гордо, гордо се полюляватъ, слѣдъ малко спиратъ и пакъ отново започватъ своето шепненѣе. Трѣвата като че отъ ново се разеленила, испускаше своята хубава миризма. По лозята имаше много хора; едни насѣдали подъ дебелата сѣнка на нѣкое дърво; други наскачали прави и бержтъ плодове, или ходжтъ отъ лоза на лоза да избиратъ по хубаво гроздѣе. На далечъ се чувахъ пѣсни и шумни смѣхове! Ахъ, колко е хубаво по това врѣме изъ лозята!

Еленка вървеше напрѣдъ, като се обръщаше ту на една, ту на друга страна и внимателно гледаше хората дано познае нѣкоя своя другарка. Колкото отиваше по-навжтрѣ изъ лозята, започнѣ по на рѣдко да